

Maktens

I förra veckan var det målgång för den så kallade Skuggutredningen, den långa listan var klar att lämnas till Kulturutredningen. Och, inte minst, visas upp för allmänheten. Genom maratonläsningar presenterades dokumentet på scener runt om i landet.

AV JOSEPHINE ASKEGÅRD

SKUGGUTREDNINGEN, eller den alternativa kulturutredningen, är på samma gång ett öppet brev till allmänheten och till den pågående Kulturutredningen.

I snart ett och ett halvt år har regeringens kulturutredning, som är en enskild myndighet, ägnat sig åt att se över kulturpolitikens inriktning och arbetsformer för att lämna förslag till förändringar. I början av februari ska den vara färdig. Den gamla Kulturutredningen är från 1974 och kallades när det nya arbetet beslutades för "föråldrad". Kulturminister Lena Adelsohn-Liljeroth, m, talade då om teknikutveckling, utbildningsnivå, globalisering och invandring, men mindre om ett politiskt paradigmskifte genom alliansens fokus på att dra ner statligt stöd och inflytande.

Regeringens beslut från den 28 juni 2007 lyder: "En kommitté skall se över kulturpolitiken, dess inriktning och arbetsformer och lämna förslag om de förändringar som följer av kommitténs överväganden". Alliansregeringen har inte uttalat sig om värde eller innehåll, inte diskuterat varför, eller ens konstaterat att staten *ska* lägga vikt vid ett kulturpolitiskt intresse, stöd eller ansvar. Men att förändringar är önskvärda finns inga tvivel om.

MÅLET FÖR DEN nya kulturutredningen är alltså inte minst att utreda hur kulturen i Sverige ska kunna försvara sig själv ekonomiskt. Den politiskt-strukturella referensgruppen finns i riksdagen; alla riksdagspartier deltar och sammanträder regelbundet med kulturutredningsgruppen. Det finns också referensgrupper i "branschen" som deltar i arbetet; här finns Förvaltningsgruppen med (höga) representanter för bland andra Nationalmuseum, Svenska filminstitutet, Statens konstråd och Riksantikvarieämbetet; Bild- och formgruppen där bland andra Nationalmuseum och Konstnärernas Riksorganisation (KRO) är representerade; Litteraturutredningen med enskilda författare och

folk från Dramatikerförbundet; Musik- och scengruppen samt referensgruppen för högre utbildning med rektorer för Teaterhögskolan, Konstfack, Danshögskolan med flera. Dessa ska bistå med "sakkunskap".

I Kulturutredningens arbetsbeskrivning ingår också att man träffar ett stort antal grupper och enskilda kulturutövare i hela landet i dialog kring framtidens kultur mål och -medel. Dessa är dock inte namngivna och intrycket är att det är mer spontana möten, och inte heller regelbundna eller ens återkommande.

Utredningen är "självständigt ansvarig" för sitt slutbetänkande. Dock ger uppdraget

"Generella önskemål om att öppna upp för andra (privata) ekonomiska krafter och att strama åt statens åtaganden är inte svåra att spåra i Kulturutredningens uppdrag."

från regeringen några fingervisningar om att det finns önskvärda slutsatser man vill ha framtagna. Ett direktiv är att utredningen ska komma med förslag till förändringar som gäller "förutsättningarna för att bredda ansvaret för kulturverksamheter i samhället hos både offentliga organ och enskilda aktörer". Man är med andra ord intresserad av hur sponsring och privatfinansiering av kulturen kan utvecklas. Generella önskemål om att öppna upp för andra (privata) ekonomiska krafter och att strama åt statens åtaganden är inte svåra att spåra i utredningens uppdrag. Lena Adelsohn-Liljeroth har understrukit att man vill samarbeta för att alla aktörer och åsikter "ska vara med", och antyder att uppdraget inte skulle vara partipolitiskt, men kulturutskottets ordförande

